

Derde kwartaal 2007

Op uitnodiging van staatssecretaris Abutaleb hebben wij een gesprek gehad met bewindlieden die betrokken zijn bij alles wat statushouders aangaat.

Na dit gesprek hebben wij van de Stichting, een "statushoudersvolgsysteem" Ontwikkeld.

Dit is bijna klaar en kan naar de drukker, en zullen wij de "boer" op gaan om dit systeem uit te testen.

Het is de bedoeling dat er voor de nieuwe statushouder een overzichtelijk systeem is, zodat ze zelf kunnen controleren wat er gedaan is en wat er nog gedaan moet worden.

Tevens krijgen ze een simpele uitleg van budgetteren, en worden alle verzekeringen en belastingzaken kort en simpel uitgelegd, overzichtelijk en eenvoudig.

Wij hebben het plan om dit aan te bieden aan diegenen die er mee wil werken, en vragen daarvoor een eenmalige donatie voor onze stichting.

Er gaat te veel mis waardoor deze mensen die toch al niets hebben nog verder in de problemen komen.

Uiteraard is het "gewone" werk ook door gegaan.

Zo zijn er verschillende nieuwe Tibetanen in Nederland die gelukkig steeds makkelijker de weg tot ons vinden.

Ook krijgen we af en toe vragen voor informatie betreffende Tibetanen, Waar we gelukkig nog steeds antwoordt op hebben kunnen geven.

De ouders waarvan de kinderen nog steeds in India zitten hebben het zwaar gehad met de afwijzing van de minister.

De kinderen mochten niet komen, te laat aanvragen, ook al ligt dat buiten je schuld, is te laat.

Via de UNHCR was onze volgende stap om hulp, jammer genoeg is dat niet mogelijk.

Tibetanen eenmaal uit Nepal mogen niet terug keren.

In India kon de UNHCR niet helpen omdat de Indiase regering dat niet toestaat?!

Wij hebben wederom een verzoek gedaan naar de minister en de staatssecretaris maar nu om gebruik te maken van hun Discretionaire bevoegdheden.

Echter daar is nog steeds geen antwoordt op gekomen.

Ondertussen is de SP aan het kijken hoe ze deze kinderen kunnen helpen.

Tevens is er van uit "Defence for Children International Nederland" en Unicef en "Stichting Vluchteling" een brief uitgegaan naar de staatssecretaris, en is er een persbericht uitgegaan.

Veel gepraat veel gebeld, en laten we maar weer afwachten.

Ook zijn we op verzoek van een Tibetaan in België bezig te zien wat we daar kunnen doen.

Het gaat om Tibetanen die in feite uitgeprocedeerd zijn.

Zij zitten in de zogenoemde artikel 9 procedure, die mogelijk ooit een verblijfvergunning geeft als je echt niets anders kan.

Maar dit is geen recht maar een gunst.

Er lopen afspraken, om te onderzoeken of het mogelijk is een klacht tegen de Belgische staat in te dienen bij het gerechtshof voor de rechten van de mens.

De afspraak met een advocaat uit België is gemaakt en vindt 10-10-2007 plaats.

Het gaat om ongeveer 200 Tibetanen, van kinderen tot ouderen.

Laten we hopen dat we iets kunnen doen, echter ook hier geen garantie, alleen onze inzet.

We hebben tal van Tibetanen gehad die geen opvang hadden, die in afwachting waren van toelating tot de asielpcedure.

We hebben stad en land afgebeld maar nergens was een slaapplek te vinden.
Jammer genoeg zijn we niet zo sterk in onze financiële status dat we niet hebben kunnen helpen zoals wij dat graag zouden doen.
Wel hebben we gedaan wat we konden.
Deze zaken hebben gelukkig een einde, deze mensen zitten in de procedure.

Samen met de Falun Gong Nederland wordt hard gewerkt aan een rapport dat we indienen bij de Minister van Buitenlandse zaken en aan de leden van de commissie buitenlandse zaken.
Hierin vragen we aandacht voor het gehele probleem China.
Wij vragen ook aandacht voor de problemen die Tibetanen tegenkomen als ze Tibet verlaten.
En een veilig onderkomen zoeken in een ander land bv. Nederland.

Verder zijn wij gestart met het werven van donateurs.
Hen die ons werk een warm hart toe dragen.
Zodat we een continuïteit krijgen in de hulp die wij bieden.

Tevens konden we een aantal Tibetanen helpen met het bezoeken van het feest ter ere van de verjaardag van de Dalai Lama in Amsterdam.
Wij hebben een goede maar goedkope slaapplek kunnen regelen.
Dit feest verbindt de Tibetaan met zijn landgenoten.
Als je te ver weg woont is bezoeken van het feest vaak te duur.
Zo kan je toch in contact blijven.
Wij zelf waren bij het feest aanwezig.
Uiteraard hebben wij onze overnachting zelf betaald.
Wij kregen de gelegenheid om de Tibetanen met behulp van Tashi toe te spreken en uit te leggen wat wij doen en waar ze moeten zijn voor hulp.
Ook zijn er weer flyers met gegevens van onze stichting uitgegeven.

De aanvragen voor hulp komen binnen, ze weten ons te vinden.
Ook steeds meer organisaties die ons om hulp vragen.
De onwetendheid wat Tibetanen aangaat is toch nog groot.
Gelukkig kunnen we voorlichting geven, en hebben we tot nu toe nog steeds alle vragen kunnen beantwoorden.
Dank aan u allen voor het doneren van geld.
Wij hopen dat wij mogen rekenen op uw steun.
Wenst u meer informatie laat het ons zeker weten.